

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§2-3

A1.

α – Σ: Ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἑμαυτῷ πιστεύω

β – Λ: ὡς εὖνους εἰμί τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι

γ – Σ: ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ [παρὰ] τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν

δ – Λ: δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χεῖρους εἶναι

ε – Λ: Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς (...) οὐδ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἀριστοτέλης, Ῥητορική 1356a

Επισήμανση: Στο συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο ο Αριστοτέλης αναφέρεται στη σημασία που έχει να εμφανίζεται ο ομιλητής (εδῶ ο Μαντίθεος) με το ανάλογο ἦθος/χαρακτήρα προκειμένου να κερδίσει τις εντυπώσεις και την εὐνοία (εδῶ των βουλευτῶν). Διαπιστώνει δηλαδή κανείς ότι οι αριστοτελικές αναφορές επιβεβαιώνονται σε μεγάλο βαθμό από τα ὅσα ο Λυσίας ἔγραψε και εκφώνησε ο Μαντίθεος στο συγκεκριμένο απόσπασμα από τον Ὑπὲρ Μαντιθέου.

B4.

χρονολογία, χρονογράφημα, χρονόμετρο – μονολογῶ, μονότονος, μονορούφι – πραγματοποιῶ, πραγματογνώμονας, πραγματοποίηση – πλεονέκτημα, πλειοψηφία, πλεονεξία – λογογράφος, λογοκρισία, λογοδοτώ

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἄνδοκίδης, Περὶ τῶν μυστηρίων §§1-2

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ἡ προετοιμασία και ἡ προθυμία των ἐχθρῶν μου, κύριοι, να με βλάψουν με κάθε τρόπο, τόσο δίκαιο ὅσο και ἀδικο, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή που ἔφτασα σε αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλη, εἶναι γνωστή σχεδόν σε ὅλους σας, και δεν χρειάζεται να πω πολλά για αὐτό το θέμα· θα σας ζητήσω, ὅμως, κύριοι, κάτι δίκαιο, που και εσεῖς θα εἶναι εὐκόλο να μου το προσφέρετε και ἐγὼ θα αξίζει να το ἀποκτήσω ἀπὸ εσάς.

Τα τεχνάσματα και τὴν ἐπιθυμία των ἐχθρῶν μου, κύριοι δικαστές, να μου κάνουν κακό με κάθε τρόπο, και δικαίως και ἀδίκως, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή που ἐπέστρεψα σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλη, τὴν γνωρίζετε ὅλοι σας περίπου και δεν χρειάζεται καθόλου να πολυλογῶ γι' αὐτά· θα σας παρακαλέσω, κύριοι δικαστές, για πράγματα που εἶναι δίκαια και εὐκόλα σ' εσάς να τα κάνετε για χάρη μου και για μένα πολῦτιμα να τ' ἀποκτήσω ἀπὸ σας. Και

Καταρχάς, να έχετε κατά νου ότι εγώ έχω τώρα παρουσιαστεί στο δικαστήριο, ενώ δεν με αναγκάζει κανείς να παρίσταμαι εδώ, αφού ούτε εγγυητές έχω ορίσει ούτε τελώ υπό κράτηση, επειδή έχω εμπιστοσύνη πρώτα και κύρια στη δικαιοσύνη και έπειτα σε εσάς ότι θα λάβετε δίκαιη απόφαση και δεν θα επιτρέψετε να με εξοντώσουν άδικα οι εχθροί μου, αλλά αντίθετα θα με σώσετε, εφαρμόζοντας το δίκαιο, όπως προβλέπουν οι νόμοι σας και οι όρκοι σύμφωνα με τους οποίους καλείστε να ψηφίσετε.

Μτφρ. Α. Τυφλόπουλος – Επιμ. Δ. Ιακώβ. 2006.

Γ4.

α.

τῶν ἐχθρῶν: είναι ετερόπτωτος προσδιορισμός (γενική υποκειμενική) στο *προθυμίαν*.

παντός: είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *τρόπου*.

ὕμῶν: είναι (έμμεσο) αντικείμενο στο ρήμα *δεήσομαι*.

ἀνάγκης: είναι υποκείμενο στην (απόλυτη) μετοχή *οὔσης*.

ὕπὸ δεσμῶν: είναι (εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός) ποιητικό αίτιο στη μετοχή *ἀναγκασθεῖς*.

τῶν ἐμῶν: είναι (ομοιόπτωτος) επιθετικός προσδιορισμός στο *τῶν ἐχθρῶν*.

β.

ὥστ' ἐμέ κακῶς ποιεῖν ἐκ παντός τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς: Η πρόταση είναι δευτερεύουσα (επιρρηματική) συμπερασματική.

ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί: Η πρόταση είναι δευτερεύουσα (επιρρηματική) χρονική.

πρώτον (σας παρακαλώ) να λάβετε υπ' όψιν σας ότι εγώ τώρα προσέρχομαι (ενώπιόν σας), αν και δεν είχα καμία ανάγκη να μείνω, χωρίς ούτε' εγγυητές να βάλω, ενώ δεν αναγκάζομαι και από υποχρεώσεις μου, αλλ' ακριβώς επειδή πίστεψα πρώτον στο δίκαιο και δεύτερον σ' εσάς, ότι θ' αποφασίσετε τα δίκαια και δεν θα με αφήσετε να καταστραφώ αδικώς από τους εχθρούς μου και πολύ περισσότερο ότι θα με σώσετε δίκαια, σύμφωνα και με τους νόμους σας και με τους όρκους που δώσατε, προκειμένου ν' αποφασίσετε.

Μτφρ. Ε. Ανδρουλιδάκης. [1939]. Διασκευή από την καθαρεύουσα στη δημοτική.